

III.

Udvalgets Overvejelser og Forslag.

Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa det ønskelige i, at de egentlig asociale Vagabonder i saa vidt Omfang som muligt udskilles fra de øvrige hjemløse; et Skridt i denne Retning vilde allerede være naaet, hvis det senest ved Indenrigsministeriets Cirkulære af 14. Febr. 1913 indskærpede Forbud blev overholdt, hvorefter der aldrig af en Opholdskommune maa ydes Fattigunderstøttelse i Form af *Rejsepenge* til vagabonderende Personer, men disse i Trangstilfælde som Regel vil være at forsørge ved Anbringelse paa en Forsørgelsesanstalt, eventuelt efter forudgaaet Hjemsendelse. Nu ser man ikke sjældent, at en saadan Person efter at være hjemsendt til sin Forsørgelseskommune — efter udstaaet Betleristraf eller af Fattigvæsenet — sendes videre til en anden Kommune ved Hjælp af Understøttelse fra Forsørgelseskommunen, selv om der ikke er sikret vedkommende Arbejde andetsteds — vel ofte, fordi Kommunen ikke har haft noget passende Sted at anbringe Vagabonden.

Det omhandlede Forbud af 1913 er opretholdt i § 310, 1. Stk., i Forslaget til Lov om offentlig Forsorg, hvorefter Rejsehjælp af de kommunale sociale Udvalg kun maa tilstaaes Personer, der har sikret sig Arbejde af mere vedvarende Karakter paa det Sted, hvortil de ønsker at rejse. Lovforslagets § 41 vil yderligere kunne bidrage til en Udrensning af det Klientel, der besøger de nuværende Herberger og Arbejdshjem; ifølge denne § kan der meddeles Godkendelse af indtil 7 Arbejdskolonier: Virksomheder, oprettede i velgørende Hensigt for at vænne arbejdsløse Personer, der paa Grund af Omstrejfen, Betleri, Drikkeri eller lignende mangler Arbejdslust, til regelmæssigt Arbejde og en rolig ædruelig Livsførelse. Til disse Arbejdskolonier kan Personer, der er straffede for Betleri eller Løsgænger, efter Amtmandens Bestemmelse efter Straffetidens Udløb henvises, for saa vidt de forpligter sig til at forblive paa Kolonien en vis længere Tid, jfr. Forslagets § 330 sml. med § 41.

Indenfor Udvalget er ogsaa henvist til den private uregulerede Velgørenhed, herunder Almisse ved Døren, der opretholder Vagabonderingen og modvirker Arbejdshjemmenes Formaal, der netop gaar ud paa at sondre de arbejdsvillige fra de arbejdssky.

Udvalget er imidlertid klar over, at der bl. a. under Hensyn til, at der ikke paa de bestaaende Arbejdshjem kan skaffes Arbejde til alle de hjemløse, maa være det fornødne Antal Herberger, hvor den hjemløse kan faa Husly mod en billig Betaling.

Med Hensyn til Midlerne til at yde denne, er Udvalget ganske vist opmærksom paa, at det ofte vil kunne være vanskeligt for den hjemløse at skaffe disse Midler; man ser sig imidlertid ude af Stand til at anvise andre end de ifølge den almindelige Lovgivning bestaaende Udveje hertil, hvorved man særlig skal henvise til Hjælpekasselovgivningen. Efter Socialreformen vil der gennem Ydelse af Kommunegæld blive en udvidet Adgang